

prima instanță: Gh. Stratulat
instanța de apel: A. Panov, M. Anton, I. Secrieru

dosarul nr. 3ra-935/17

ÎNCHEIERE

6 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Crinei Drucioc și Gheorghe Drucioc împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Detașamentul căutare-salvare nr. 1 cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea de a achita concediul de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 iulie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 6 mai 2016, Crina Drucioc și Gheorghe Drucioc au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Detașamentul căutare-salvare nr. 1 cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea de a achita concediul de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că din 28 iunie 2013, Gheorghe Drucioc este angajat în funcția de șef stație radio al Serviciului Telecomunicații din cadrul Detașamentului căutare-salvare nr.1, a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a Ministerului Afacerilor Interne.

Comunică că la 2 august 2015, între ei a fost încheiată căsătoria. Iar, la momentul înaintării prezentei acțiuni, Crina Drucioc este însărcinată, termenul sarcinii fiind de 34 săptămâni, fapt confirmat prin copiile actelor medicale.

Menționează că Crina Drucioc nu este încadrată în câmpul muncii, Gheorghe Drucioc fiind unicul întreținător.

Notează că la 26 martie 2016, dâșii s-au adresat autorităților pârâte cu cereri prin care au solicitat plata concediului de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă a lui Gheorghe Drucioc, în mărimea stabilită de lege.

Relatează că Ministerul Afacerilor Interne și Detașamentul căutare-salvare nr. 1 au recepționat cererile prin care a fost solicitată achitarea concediului de maternitate prenatal și postnatal la 28 martie 2016, însă în termenul stabilit de lege autoritățile respective nu au soluționat cererile și nu au dat niciun răspuns.

Consideră că prin faptul nesoluționării cererilor, autoritățile pârâte au acționat contrar prevederilor art. 16 din Constituție, încălcând principiul egalității în drepturi și aplicând un tratament diferențiat, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

Mai susțin că prin neacordarea concediului de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă a lui Gheorghe Drucioc li se încalcă dreptul stipulat în art. 47 alin. (1) din Constituție.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 6 CEDO, Legea nr. 87-XVI din 20 aprilie 2006 pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 183 privind revizuirea Convenției asupra protecției maternității din 1952, art. 8 alin. (1), 49 alin. (1) și (2), 50 alin. (1), 107 alin. (1) din Constituție, art. 13, 124 alin. (1) Codul muncii, Legea nr. 93-XVI din 5 aprilie 2007 cu privire la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 16 alin. (1) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, art. 166, 167 CPC, art. 3, 5, 14, 16, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Solicită admiterea cererii, recunoașterea ca ilegală nesoluționarea de către MAI și Detașamentul căutare-salvare nr. 1, în termenul stabilit de lege, a cererii prin care au solicitat achitarea concediului (indemnizației) de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă a lui Gheorghe Drucioc, în mărimea stabilită de lege, recunoașterea ilegalității refuzului MAI și a Detașamentului căutare-salvare nr. 1 de achitare a concediului (indemnizației) de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă a lui Gheorghe Drucioc, în mărimea stabilită de lege, obligarea, în mod solidar, a MAI și Detașamentului căutare-salvare nr. 1 să calculeze și să achite în beneficiul lor concediul de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă a lui Gheorghe Drucioc, în mărimea stabilită de lege și încasarea în mod solidar din contul MAI și a Detașamentului căutare-salvare nr. 1 a cheltuielilor de judecată.

La data de 9 iunie 2016, Crina Drucioc și Gheorghe Drucioc, reprezentați de avocatul Alexandru Savva au depus cerere de modificare și concretizare a acțiunii, extinzând cercul participanților la proces, înaintând acțiunea inclusiv și împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale.

În motivarea cererii au indicat că după depunerea cererii de chemare în judecată au recepționat de la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al

MAI răspunsul nr. 19/7-D-53/16 din 18 aprilie 2016 prin care au fost informați despre refuzul achitării concediului de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă a lui Gheorghe Drucioc.

Argumentează că nefiind de acord cu răspunsul primit, l-au contestat cu o cerere prealabilă, care a fost respinsă prin răspunsul nr. 19/7-D-72/16 din 19 mai 2016.

Relatează că au solicitat și Casei Naționale de Asigurări Sociale achitarea concediului de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă a lui Gheorghe Drucioc, în mărimea stabilită de lege, însă prin răspunsul nr. D-392/16 din 6 aprilie 2016, la fel, au primit refuz, iar la cerere prealabilă prin care au contestat refuzul, nu au primit niciun răspuns.

Solicită recunoașterea ca ilegală nesoluționarea de către MAI și Detașamentul căutare-salvare nr. 1 în termenul stabilit de lege a cererii prin care au solicitat achitarea concediului (indemnizației) de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă a lui Gheorghe Drucioc, în mărimea stabilită de lege și nefurnizarea răspunsului în termenul stabilit de lege, recunoașterea ilegalității și anularea refuzului MAI, a Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale nr. 19/7-D-53/16 din 18 aprilie 2016 și nr. 19/7-D-72/16 din 19 mai 2016, a Detașamentului căutare-salvare nr. 1, obligarea în mod solidar a MAI, Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale și Detașamentului căutare-salvare nr. 1 să calculeze și să achite în beneficiul Crinei Drucioc și Gheorghe Drucioc a concediului de maternitate prenatal și postnatal la locul de muncă a lui Gheorghe Drucioc, în mărimea stabilită de lege și încasarea în mod solidar din contul MAI, Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale și Detașamentului căutare-salvare nr. 1 a cheltuielilor de judecată.

În cadrul ședinței de judecată din 30 iunie 2016, reprezentantul reclamantilor, avocatul Alexandru Savva a concretizat cerințele înaintate, invocând că Crina Drucioc și Gheorghe Drucioc solicită încasarea indemnizației pentru concediul de maternitate prenatal și postnatal de la Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale, Detașamentului căutare-salvare nr. 1.

În ședința de judecată din 13 iulie 2016, reprezentantul reclamantilor, avocatul Alexandru Savva din nou a concretizat cerințele, indicând că solicită să fie recunoscute ca fiind ilegale refuzurile Ministerului Afacerilor Interne nr. 19/7-D-53/16 din 18 aprilie 2016 și Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale nr. 19/7-D-72/16 din 19 mai 2016 și obligarea Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI să calculeze și să achite în beneficiul Crinei Drucioc concediul de maternitate prenatal și postnatal, în mărime prevăzută de lege. În rest a susținut cerințele înaintate inițial.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 iulie 2016, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost recunoscut ca fiind ilegale refuzurile Ministerului Afacerilor Interne nr. 19/7-D-53/16 din 18 aprilie 2016 și a Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI nr. 19/7-D-72 din 19 mai 2016 privind achitarea concediului

(indemnizației) de maternitate prenatală și postnatală la locul de muncă a lui Gheorghe Drucioc.

A fost obligat Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI să calculeze și să achite în beneficiul lui Crinei Drucioc concediul de maternitate prenatal și postnatal, în mărimea prevăzută de lege.

A fost încasat de la Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI în beneficiul Crinei Drucioc cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI și menținută hotărârea primei instanțe.

La 26 iunie 2017, Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea Crinei Drucioc și a lui Gheorghe Drucioc să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o ilegală și pasibilă casării.

Indică că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Consideră că decizia menționată a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Remarcă că în conformitate cu art. 123 Codul muncii, indemnizația de maternitate urmează a fi solicitată de la Casa Națională de Asigurări Sociale.

Evidențiază că potrivit art. 30 din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 5 aprilie 2007, colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurărilor sociale de stat, respectiv, din salariul acestora nu se rețin plățile în bugetul asigurărilor sociale, astfel, ei nu cad sub incidența Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Mai susține că potrivit pct. 19 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 3 februarie 2005, indemnizația de maternitate femeilor asigurate, ucenicilor și femeilor aflate la întreținerea soților asigurați se stabilește de către structurile teritoriale de asigurări sociale.

Astfel, în opinia recurentului, Crina Drucioc și Gheorghe Drucioc sunt în drept de a solicita stabilirea și achitarea indemnizației de maternitate de la Casa Națională de asigurări Sociale.

La 13 iunie 2017, Crina Drucioc și Gheorghe Drucioc au depus referință, prin care au solicitat respingerea recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale al MAI.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 16 mai 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 184), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță